

Остромировото евангелие е било найдено отъ Я. Дружинина въ стаите на императрица Екатерина II. Тоя ръкописъ, който са състои отъ 294 листа и който е написанъ съ прекрасни уставни букви на пергаментъ, е билъ подаренъ отъ Александра I на »С. Петербургската Публична Библиотека,« дѣто са намира и до днешниятъ день. Остромировото евангелие е издадено пѣрвъ пѣтъ въ 1843 година отъ А. Востокова. Това издание може да са нарѣче вѣрно извадено копие отъ оригиналтъ. А. Востоковъ е употрѣблялъ сичките си сили да уварди и най-малките особености и знакове, които са срѣщатъ въ ръкописътъ. Освѣнъ това, подъ сѣка страница е помѣстенъ и грѣцкиятъ текстъ на евангелието, който съотвѣтствува на славянскиятъ; а до крайтъ на книгата са притурени нѣкои граматически изслѣдования и обяснения на нѣкои думи. Въ 1853 г. остромировото евангелие е било напечатано втори пѣтъ отъ В. Ганка, който са е постаралъ да му даде повече достѣпность, защото неговото издание са е появило съ нѣкои необходими поправки и защото цѣната му е доволно малка. Ние заимствоваме долежложенниятъ текстъ изъ пѣрвото издание съ нѣкои нищожни измѣнения**).

Исусу рождѣшоу сѣ въ вилеѣмѣ иудѣистѣ,
въ дѣни ирода царя, се възски отъ възтока при-
доша въ иероусалимъ, глаголюще: Въде ієсть рож-
дѣнисѣ царь иудѣискъ; видѣхомъ ко звѣздѣ иго
на възтоцѣ, и придохомъ поклонитѣ сѣ іємоу. Оу-
слышавъ же иродъ царь съзъматѣ сѣ, и въсь иероу-
салимъ съ нимъ. И съкѣравъ въ сѣ архіереіа и

**) Ние ще да помѣщаваме текстите изъ нашите стари памѣтници безъ т и т л и, защото желаеме да улесниме занятіята на учащите са и защото не виждаме въ тѣхъ особена важность.